

Historia Gloriety w Jaworzu

Blisko dwustuletnia budowla na wzgórzu Goruszka (411 m), znajdującym się w samym centrum Jaworza, zdołała Jaworze „od zawsze”. Są to słowa najstarszych mieszkańców Jaworza z lat międzywojennych, którzy pamiętali czasy napoleońskie. Wspominali oni, że jako dzieci bawili się na Goruszce, na której szczycie, wśród dorodnych czarnych sosen, stała dekoracyjna nadbudówka w formie lekkiego pawiloniku na słupkach, odpowiadająca opisowi typowej gloriety.

Nie była nam znana data jej budowy. Przypuszczano, że powstała w czasach napoleońskich. Ponieważ zaczęła się chylić ku upadkowi, postanowiono za wszelką cenę ratować ten cenny zabytek.

Konserwatorskie oględziny ujawniły, że pod dachem gloriety – na jednej z kolumn – wyryta jest data roku 1798, co pozwala domniemywać, że ówcześni właściciele jaworzańskich dóbr, baronowie, (późniejsi hrabiowie) Saint-Genois d’Anneaucourt (czytaj Sanżenua d’Anakurt) wybudowali ją w tymże roku.

Ten parkowy teren był zawsze ogólnodostępnym terenem spacerowym, miejscem wypoczynku dla ludzi pragnących ciszy i spokoju, miejscem zabaw dla dzieci, a w okresie międzywojennym wieczornych spotkań harcerskich przy ognisku, przy którym przebywający na obozach w Jaworzu harcerze wspólnie z licznymi mieszkańcami śpiewali nasze piękne pieśni, które echo niesło daleko i szeroko po okolicy.

W roku 2003 został przeprowadzony kapitalny remont gloriety i uporządkowany rozległy park, abyśmy mogli rozkoszować się nadal tym wspaniałym miejscem, słuchać śpiewów i muzyki, którą wiatr poniesie do spoczy-

wających na tzw. hrabiowskiej ćwiartce cmentarnej na cmentarzu katolickim sześciu pokoleń tych, którym zawdzięczamy nasze dzisiejsze tu spotkanie.

Będziemy się starać, aby tego typu spotkania w tym miejscu, z muzyką i śpiewem, stały się tradycją. Zapraszamy wszystkich chętnych do występów, o terminach których będziemy informować na tablicach ogłoszeń.

W planie mamy także renowację wspomnianej już hrabiowskiej ćwiartki cmentarnej, gdyż uważamy, że skoro - będąc w posiadaniu kilkunastu majątków - na miejsce ostatniego spoczynku wybrali Jaworze, nie mogą zostać pominięci w naszej historii.

Francuski ten ród, pochodzący z ~~de~~ dzisiejszej Belgii, którego historia sięga wypraw krzyżowych, zakupił w Księstwie Cieszyńskim po wojnie trzydziestoletniej (1648) dobra i już od 1661 roku zaliczał się do szlachty śląskich stanów krajowych (reprezentacyjnych). Jaworze stało się ich własnością w roku 1793 - pamiętnym roku dojścia do władzy Napoleona Bonaparte